

ข้อสอบหลังเรียน
เรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์
(วิเคราะห์จาก ข้อสอบโอเน็ตปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔)

๑. คำประพันธ์ในข้อใดมิได้แสดงอารมณ์เกี่ยวข้องกับกราดกระแทกน้ำเสียง
ก. เอออุเหม่อิลลาชะล่าไฉน
อุกอจ	ประพาสบ่เกรงบ่กลัวกระทำ
อหังการ
ข. เรานี้แหละจะสาปจะสรรให้สาแก่ใจ
จะทำไฉน	นะเจ้าเนะนางอิลลา
ค. แสงสกาวิโรจน์นภาประจักษ์
ณ ฉันท	แฉล้มเฉลาและโสภิตนัถ
ง. กลกะกาทะหวาดขม้งธนู
สีล่าถอย	บ่ท่อนจะเห็นธวัชริปู
๒. ข้อใดปรากฏวรรณคดีต่างจากข้ออื่น
ก. สงสารน้ำคำที่พร่ำสั่ง
ครวญพลงกำสรดระทดกาย	คิดถึงความหลังแล้วใจหาย
แล้วคิดอายพวกพลมนตรี
ข. เอนองค์ล่องอิงพิงเขนย
รสรักร้อนรนพันกำลัง	กรเกยกายพักตร์ถวิลหวัง
ชลนัยน์ไหลหลังลงพรังพราย
ค. เมื่อนั้น
กอดศพเชษฐาเข้าจาบัลย์	สองระตูวิโยคโศกศัลย์
พิโรธร่ำรำพันโศกา
ง. เมื่อนั้น
ค้อนให้ไม้แลดูสारा	โหมยงองค์ระเด่นจินตะหรา
กัลยาคั่งแค้นแน่นใจ
๓. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์
ก. น้อยหรือรักเจ้าสักเท่าพ้อม
จะเฝ้าวอนงอนง้อไปโยมี	ยังไม่ยอมพร้อมใจไปด้วยพี่
ค่อยอยู่จงดีพี่ขอลา
ข. อันทรวงทององค์พระกุมารนี้
ทั้งท่วงทีกริยาละม่อมละไม	เหมือนภูมิจริงจดังเถือไส้
จะดูไหนไม่ผิดสักสิ่งอัน
ค. ครั้งนี้มีชู้ก็เหมือนชู้
อดสูอยู่ไยให้ได้อาย	คิดแค้นใจตัวไม่รู้หาย
จะสู้อยู่ตามองค์พระทรงธรรม
ง. นันแนหัวหงอกเป็นดอกเลา
ฮึดฮัดกัดเหงือกทำงานงัน	ไม่เจียมตัวมัวเมาโมหันธ์
ยังไม่ซ้นซ้นหน้ามาด่าทอ

๔. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้ภาพพจน์กี่แห่ง

พระนักสิทธิ์พิศดูเป็นครู่พัก
เมื่อตัวเดียวเจียวกลายเป็นหลายพันคู่
กินคนผู้บุปผาหน้าใบไม้
เขี้ยวเป็นเพชรเกล็ดเป็นนิลลื่นเป็นปาน

- ก. ๑ แห่ง
- ข. ๒ แห่ง
- ค. ๓ แห่ง
- ง. ๔ แห่ง

หัวร่อนกรูปร่างมันช่างขัน
กำลังมันมากนุกเหมือนยักษ์มาร
มันทำได้หลายเล่ห์อายเตรฉาน
ถึงเอาขวานฟันฟาดไม้ชาครอน

๕. บทประพันธ์ในข้อใดปรากฏนาฏการ

- ก. อันสุริยวงศ์เทวัญอุสฎุทยา
ทั้งโยธีกี่ข่านาฏการสงคราม
- ข. ต่างมีฝีมืออ้ออึง
ดาบสองมือโถมทะลวงฟัน
- ค. กรุงกษัตริย์ขอขึ้นกั้นบร้อย
ตั้งหิ้งห้อยจะแข่งแสงอาทิตย์
- ง. ไซ้จะไร้ธิดาทุกธานี
พระองค์จึ่งควรตรีกตรา

เรื่องเดชเดชาชาอุสนาม
ลือนามในขวาระอาฤทธิ
วางวิงเข้าถึงอาวุธสั้น
เหล่ากรีชิตตีฟันประจัญรบ
เราเป็นเมืองน้อยกระจิริด
เห็นผิระบอบบุราณมา
มีงามแต่บุตรีท้าวดาหา
ไพร่ฟ้าประชากรจะร้อนนุก

๖. คำประพันธ์ข้อใดมีทั้งคำที่แสดงจินตภาพการเคลื่อนไหวและจินตภาพเสียง

- ๑) คอยเขม้นเห็นสิงเข้ามาชิด ปะตะหวีดเหวี่ยงซ้ายป่ายขวา
- ๒) เช่นเขี้ยวเคี้ยวฟันสนั่นฟ้า อสุราดีนรนกระวนกระวาย
- ๓) ขึ้นเหยียบยักษ์หักหอกดาบสะบัน แฉิ่งขันชู่ตะคอกหลอกหลอน
- ๔) ไส้กระชิตตีตีฟันฟันพอน ราษฎรอนรับรองว่องไว

- ก. ข้อ ๑) และ ข้อ ๒)
- ข. ข้อ ๒) และ ข้อ ๓)
- ค. ข้อ ๓) และ ข้อ ๔)
- ง. ข้อ ๑) และ ข้อ ๔)

๗. ข้อใดไม่แสดงนาฏการ

- ก. จำปาหนาแน่นเนื่อง
- ข. ไม่เท่าเจ้าโฉมฉาย
- ค. ประยงค์ทรงพวงห้อย
- ง. มะลิวัลย์พันจิกจวง

คลีกลีบเหลืองเรืองอร่าม
ห่มตาดพรายกรายกรมมา
ระย้าย้อยห้อยเป็นพวง
ดอกเป็นพวงร่วงเรณู

๘. ข้อใดเป็น “บุคคลวัต”

ก. ตลาดนัด
เจ้ากลางสาดคาคโทษโกรธลำไย	ผลไม้แออัดมาจากไหน
เพราะไม่มีใครซื้อไปรับประทาน
ข. ตลาดนัด
หลายคนอิมหันสำราญ	ข้าวผัดส่งกลิ่นฟุ้งจรุงผ่าน
แต่คนขอทานยังหิวโซ
ค. ตลาดนัด
ส่งเสียงเรียกขานมาทานไว	แน่นขนัดขนมต้มเนียนมไข่
ล้วนอร่อยถูกใจเชิญแวะชิม
ง. ตลาดนัด
เสื้อผ้าอารมณ์ประดับกาย	สิ่งของวางจัดมากหลาย
มากมายเก็ลื่อนกล่นผู้คนชม

๙. ข้อใดแสดงภาพพจน์ สัทพจน์ ได้ชัดเจนที่สุด

- ก. เสียงสังข์แตรแซ่ศัพทมหามโหระทึกก็ก๊กก้อง
ข. ทั้งเสียงจักจั่นพรรณนเรไรเรื่อยร้องระงมดง
ค. ก้องก็พิลิกปีบประเปรี้ยงเสียงสนั่นลั่นพนัสพนาตร
ง. ก็เปล่งเสียงก้องโกญจศัพท์ประกาศกาหลคำรณนฤโฆษ

๑๐. “(ก)...พระองค์เสด็จเหาะตรงขึ้นสู่สุณภากาศ ประดุจจะยังธูลีละองพระบาทให้เรียรดลง...” และ

“(ข)...เมื่อตะวันฉายเงาไม้ มิได้บายไปตามตะวัน บังกั้นพระองค์อยู่ดูประดุจพระกลด...”

บทประพันธ์ทั้งสองบทข้างต้น ปรากฏภาพพจน์แบบใดบ้าง เรียงตามลำดับ

- ก. (ก) อุปมา (ข) อุปมา
ข. (ก) อุปมา (ข) อติพจน์
ค. (ก) อุปมา (ข) อุปลักษณ์
ง. (ก) ไม่ปรากฏภาพพจน์ (ข) อุปมา

.....

เฉลยข้อสอบหลังเรียน
เรื่อง คุณค่าด้านวรรณศิลป์
(วิเคราะห์จาก ข้อสอบโอเน็ตปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔)

๑. คำประพันธ์ในข้อใดมิได้แสดงอารมณ์เกรี้ยวกราดกระแทกน้ำเสียง
- ก. เอออูเหม่อิลลาชะล่าไฉน ประพาสบ่เกรงบ่กลัวกระทำ
อุกอาจ อหังการ
- ข. เรานี้แหละจะสาปจะสรรให้สาแก่ใจ นะเจ้าเนะนางอิลลา
จะทำไฉน
- ค. แสงสกาวิโรจน์นภาประจักษ์ แฉล้มเฉลาและโสภิตนักษัตร
ณ ฉันท
- ง. กลกะกาะหวาดขม้งธนู บ่ท่อนจะเห็นธวัชริปู
สีล่าถอย
๒. ข้อใดปรากฏวรรณคดีต่างจากข้ออื่น
- ก. สงสารน้ำคำที่พราส้ง คิดถึงความหลังแล้วใจหาย
ครวญพลงกำสรดระทดกาย แล้วคิดอายพวกพลมนตรี
- ข. เอนองค์ล่องอิงพิงเขนย กรเกยก่ายพักตร์ถวิลหวัง
รสรักร้อนรนพันกำล้ง ชลนัยน์ไหลหลังลงพรั่งพราย
- ค. เมื่อนั้น สองระตูวิโยคโคศกัลย์
กอดศพเชษฐาเข้าจาบัลย์ พิโรธร่ำรำพันโศกา
- ง. เมื่อนั้น โฉมยงองค์ระเด่นจินตะหรา
ค้อนให้ไม่แลดูสรา กลยาคั่งแค้นแน่นใจ
๓. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์
- ก. น้อยหรือรักเจ้าสักเท่าพ้อม ยังไม่ยอมพร้อมใจไปด้วยพี่
จะเฝ้าวอนงอนง้อไปโยมี ค่อยอยู่จงดีพี่ขอลา
- ข. อันทรวดทรงองค์พระกุมารนี้ เหมือนภูมิจริงจดังเถือไส้
ทั้งท่วงทีกริยาละม่อมละไม จะดูไหนไม่ผิดสักสิ่งอัน
- ค. ครั้งนี้มีขั้วก็เหมือนขั้ว คิดแค้นใจตัวไม่รู้หาย
อดสูอยู่โยให้ได้อย่าง จะสู้ตายตามองค์พระทรงธรรม
- ง. นันแนหัวหงอกเป็นดอกเลา ไม่เจียมตัวมัวเมาโมหันธ์
ฮึดฮัดกัดเหงือกทำงานงัน ยังไม่ขื่นขึ้นหน้ามาคำทอ

๔. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้ภาพพจน์กี่แห่ง

พระนักสิทธิ์พิศดูเป็นครู่พัก
เมื่อตัวเดียวเจียวกลายเป็นหลายพันคู่
กินคนผู้ปูปลาหญ้าใบไม้
เขี้ยวเป็นเพชรเกล็ดเป็นนิลลื่นเป็นปาน

ก. ๑ แห่ง

ข. ๒ แห่ง

ค. ๓ แห่ง

ง. ๔ แห่ง

หัวร่อนกรูปร่างมันช่างขัน
กำลังมันมากนุกเหมือนยักษ์มาร
มันทำได้หลายเล่ห์อายเตรฉาน
ถึงเอาขวานฟันฟาดไม้ชาตรอน

๕. บทประพันธ์ในข้อใดปรากฏนาฏการ

ก. อันสุริยวงศ์เทวัญอสุรยา
ทั้งโยธีกี่ข่านาฏการสงคราม

ข. **ต่างมีฝีมืออ้ออิง**

ดาบสองมือโถมทะลวงฟัน

ค. กรุงกษัตริย์ขอขึ้นกั้นบร้อย
ตั้งหิ้งห้อยจะแข่งแสงอาทิตย์

ง. ไซ้จะไร้ธิดาทุกธานี

พระองค์จึ่งควรตรีกตรา

เรื่องเดชเดชาชาตุนาม

ลือนามในขวาระอาฤทธิ์

วางวิงเข้าถึงอาวุธสั้น

เหล่ากรีชิตฟันประจัญรบ

เราเป็นเมืองน้อยกระจิริด

เห็นผิระบอบบุราณมา

มีงามแต่บุตรีท้าวดาหา

ไพร่ฟ้าประชากรรจะร้อนนุก

๖. คำประพันธ์ข้อใดมีทั้งคำที่แสดงจินตภาพการเคลื่อนไหวและจินตภาพเสียง

๑) คอยเขม้นเห็นถึงเข้ามาชิด

๒) เช่นเขี้ยวเคี้ยวฟันสนั่นฟ้า

๓) ขึ้นเหยียบยักษ์หักหอกดาบสะบัน

๔) ไล่กระชิตติดฟันฟันฟอน

ก. ข้อ ๑) และ ข้อ ๒)

ข. **ข้อ ๒) และ ข้อ ๓)**

ค. ข้อ ๓) และ ข้อ ๔)

ง. ข้อ ๑) และ ข้อ ๔)

ปะตะหวัดเหวี่ยงซ้ายป่ายขวา

อสุราดีนรนกระวนกระวาย

แข็งขันชู่ตะคอกหลอกหลอน

ราษฎรอนรับรองว่องไว

๗. ข้อใดไม่แสดงนาฏการ

ก. จำปาหนาแน่นเนื่อง

ข. ไม่เท่าเจ้าโฉมฉาย

ค. **ประยงค์ทรงพวงห้อย**

ง. มะลิวัลย์พันจิกจวง

คลี่กลีบเหลืองเรืองอร่าม

ห่มดาดพรายกรายกรมมา

ระย้าฮ้อยห้อยเป็นพวง

ดอกเป็นพวงร่วงเรณู

๘. ข้อใดเป็น “บุคคลวัต”

ก.	ตลาดนัด
เจ้ากลางสาดคาคโทษโกรธลำไย	ผลไม้แออัดมาจากไหน
เพราะไม่มีใครซื้อไปรับประทาน
5.	ตลาดนัด
หลายคนอิมหันสำราญ	ข้าวผัดส่งกลิ่นฟุ้งจรุงผ่าน
แต่คนขอทานยังหิวโซ
6.	ตลาดนัด
ส่งเสียงเรียกขานมาทานไว	แน่นขนัดขนมต้มเนียนมไข่
ล้วนอร่อยถูกใจเชิญแวะชิม
7.	ตลาดนัด
เสื้อผ้าอารมณ์ประดับกาย	สิ่งของวางจัดมากหลาย
มากมายเก็ลื่อนกล่นผู้คนชม

๙. ข้อใดแสดงภาพพจน์ สัทพจน์ ได้ชัดเจนที่สุด

- ก. เสียงสังข์แตรแซ่ศัพทัมหามโหระทึกก็ก๊กก้อง
ข. ทั้งเสียงจักจั่นพรรณนเรไรเรื่อยร้องระงมดง
ค. ก้องก็พิลิกปิบประเปรียงเสียงสนั่นลั่นพนัสพนาตร
ง. ก็เปล่งเสียงก้องโกญจศัพท์ประกาศกาหลคำรณนฤโฆษ

๑๐. “(ก)...พระองค์เสด็จเหาะตรงขึ้นสู่สุณภากาศ ประดุจจะยังธูลีละองพระบาทให้เรียรดลลง...” และ

“(ข)...เมื่อตะวันฉายเงาไม้ มิได้บายไปตามตะวัน บังกั้นพระองค์อยู่ดูประดุจพระกลด...”

บทประพันธ์ทั้งสองบทข้างต้น ปรากฏภาพพจน์แบบใดบ้าง เรียงตามลำดับ

- ก. (ก) อุปมา (ข) อุปมา
ข. (ก) อุปมา (ข) อติพจน์
ค. (ก) อุปมา (ข) อุปลักษณ์
ง. (ก) ไม่ปรากฏภาพพจน์ (ข) อุปมา

.....